

انتظارات نوجوانان از والدین

خانواده از عوامل مهم در رشد اجتماعی و جامعه پذیری نوجوانان است. خانواده عامل اصلی انتقال ارزش ها، دانش ، نگرش ها و نقش ها از نسلی به نسل دیگر است. خانواده ها از طریق گفتار و الگو ها شخصیت نوجوان را شکل می دهند و روشهای فکری و عملی را به آنها القاء می کنند. در این قسمت مجموعه‌ای از انتظارات نوجوانان از خانواده‌ها تقدیم اولیای محترم می گردد باشد که ان شاء... در بهبود روابط بین آنها موثر افتد.

۱- نوجوانان توقع دارند والدین با آنها مثل آدم های بالغ رفتار کنند نه مثل بچه ها: یکی از اهداف تمام نوجوانان پذیرفته

شدن به عنوان بزرگسالی مستقل است نوجوانان تمایل دارند در عین اینکه مستقل می شوند هم چنان به خانواده خود متصل باقی بمانند و ضمن ادامه ارتباط ، محبت و اعتماد ، روابطی متفاوت با والدین برقرار نمایند. نوجوانان برای کسب آزادی به والدین خود فشار می آورند اما شایسته است که والدین تدریجا به آنها آزادی و استقلال اعطا نمایند تا احساس مسؤولیت آنها رشد کند. دادن آزادیهای زیاد پیش از موقع باعث می شود تا نوجوانان تصور کنند والدین شان آنها را به حال خود رها کرده اند و توجهی به آنها ندارند. نوجوانانی که ناگهان به آزادی دست می یابند دچار نگرانی می شوند یکی از مهم ترین روشهایی که باید مد نظر باشد حفظ تعادل میان استقلال و نیاز آنها به ادامه ارتباط با خانواده است.

۲- والدین ایمان داشته باشند که ما رفتار درستی خواهیم داشت : والدینی که به نوجوانان خود اعتماد ندارند و به چشم

خطار کار به فرزندان خود نگاه می کنند معمولا بیشتر از سایرین ناامید می شوند برخی از والدین به سختی می توانند به نوجوانان خود اعتماد کنند ، آنها احساس گناه، اضطراب و ترس خود را به نوجوان فرافکنی می کنند و بیشتر نگران مشکلاتی هستند که خود در جریان رشد با آن درگیر بودند.

۳- همانطور که هستیم ما رادوست داشته باشیم و به ما عشق بورزند: همه نوجوانان دوست دارند به رغم خطاهای آنان ،

والدین آنها را دوست بدارند و تایید کنند آنها دوست ندارند که تصور کنند تایید والدین منوط به آن است که بی نقص باشند. یادمان نرود که هیچ نوجوانی در فضای آکنده از انتقاد و عدم تایید دایم رشد نخواهد کرد در عین حال وضعیت مطلوب برای رشد نوجوان آن است که هم از پذیرش وهم از کنترل مناسب و منطقی والدین برخوردار باشند.

۴- بتوانیم با والدین گفتگو کنیم : بسیاری از مشکلات نوجوانان با والدین حل می شد اگر طرفین قادر بودند با یکدیگر

ارتباط برقرار کنند. معمولا والدین شکایت می کنند که فرزندان هیچگاه به حرف آنها گوش نمی دهند و نوجوانان هم گله دارند که والدین به جای گفتگو برای آنها سخنرانی و یا موعظه می کنند. هنگامی که والدین به عقاید نوجوان

احترام می گذارند کشمکش ها کاهش می یابد. برخی از والدین به نوجوانان امکان بیان احساس و نظرات خود را نمی دهند در نتیجه رنجش و تنش بین آنها افزایش می یابد.

۵- **حرف های ما را بشنوند سعی کنند به ما توجه کنند:** نوجوانان دوست دارند والدین به آنها توجه کرده و به کارهای آنها علاقه نشان دهند و در صورت لزوم از حمایت روحی و عاطفی آنها برخوردار باشند. نوجوانان خصوصا از والدینی می رنجند که برای فرزندشان وقت ندارند و یا در لحظاتی که به آنها نیاز دارند در کنارشان نیستند.

۶- **ما را راهنمایی کنند:** یکی از نکات مهم در دوره نوجوانی سبک والدگری والدین است. همه نوجوانان به راهنمایی و انضباط نیاز دارند اما برخی از سبک های والدگری از دیگران موثرترند. توجیه و استدلال والدین باعث می شود تا نوجوانان ارزش های والدین را درونی کنند. گفتگو با نوجوانان رایج ترین روش انضباطی مورد استفاده است و بهترین روش نیز به حساب می آید. موفق ترین والدین و نوجوانان در حل تعارض افرادی هستند که به احترام و تبادل متقابل پای بند هستند و به نیازهای همدیگر اهمیت می دهند و به تبادل عقاید و اطلاعات می پردازند. کاربرد روش تنبیهی و خصمانه با افزایش تخاصم و بزهکاری نوجوانان همبسته است و سبب تاخیر در رشد هیجانی، اجتماعی و عقلی نوجوانان می گردد. شرایط بهینه در منزل زمانی است که والدین در عین اینکه مسئولیت پذیری، تصمیم گیری و استقلال نوجوانان را تشویق می کنند همزمان قدرت خود را به شکل سالم اعمال کرده و به راهنمایی نوجوانان می پردازند در چنین فضایی احترام، تفاهم و پذیرش حاکم بوده و محبت و عدالت و همسانی روشهای انضباطی به شکل گیری رفتارهای درست می انجامد. برخی از مطالعات نشان داده است نوجوانانی که والدین آنها پذیرا، گرم و عاطفی، جدی و دموکراتیک هستند نمرات درسی بالاتری می گیرند و اضطراب و افسردگی کمتری دارند. روشهای تربیتی ناهمسان و بی ثبات تاثیر منفی بر روی نوجوانان می گذارد و فقدان مرزهای مشخص و رهنمودهای روشن باعث سردرگمی نوجوانان شده و احساس ناامنی آنها را تشدید می کند و زمینه ساز طغیان نوجوانان علیه والدین می گردد.

نتیجه گیری: مهم ترین نقشی که والدین می توانند در زندگی فرزندان خود داشته باشند خلق فضایی شاد در خانه برای پرورش آنهاست سازگارترین نوجوانان کسانی هستند که در خانواده های شاد و پرمهر که در آن والدین و فرزندان اوقات لذت بخشی را با یکدیگر می گذرانند زندگی می کنند. چنین فضایی سبب می شود که نوجوان در خانه بودن را دوست داشته باشد و نیازهای روحی و روانی آنها به شکل مطلوب ارضاء گردد که این امر به نوبه ی خود در پیشگیری از گرایش به کانونهای ناسالم بسیار موثر است.